

Кошти спеціального фонду Державного бюджету України та перша подія ПДВ

В Інтернеті є значна кількість консультацій фахівців щодо особливостей сплати ПДВ з операцій, що фінансуються за рахунок коштів Державного бюджету. Однак, не було розкритого питання щодо того, як оподатковувати операції, де фінансування відбувається не безпосередньо із казначейського рахунку, а коштом спеціального фонду Державного бюджету України та де платником виступає Міністерство фінансів України.

Компанією Вікторія ініційовано запит та отримано відповідь, суть якої зводиться до того, що: *“Платником кошти спеціального фонду Державного бюджету України отримуються для реалізації вказаного інвестиційного проекту та є оплатою робіт/послуг, що виконуються платником у межах, виконання такого проекту. За операціями з постачання наданих робіт/послуг (реалізація інвестиційного проекту за бюджетною програмою) податкові зобов’язання визначатимуться відповідно до пункту 187.7 статті 187 розділу V ПКУ, а саме на дату зарахування таких грошових коштів на банківський рахунок платника”*.

Іншими словами, немає значення, чи кошти надходять з казначейського рахунку Державного бюджету, а чи зі спеціального фонду Державного бюджету України, – податкові зобов’язання визначатимуться на дату зарахування таких грошових коштів на банківський рахунок платника.

Фотокопію Індивідуальної податкової консультації подаємо нижче.

**ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДПС)**

Львівська пл., 8, м. Київ, 04053, тел.: (044) 272-62-55
E-mail: post@tax.gov.ua, сайт: www.tax.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 43005393

від _____ 20__ р. № _____

На № _____ від _____ 20__ р.

Представництво «СИСТГЕРМ С.Р.О.»
(код ЄДРПОУ 26628109)
а/с 522,
м. Чернівці,
58001
attorneys@vg.ua

**Головне управління ДПС у
м. Києві**

Індивідуальна податкова консультація

Державна податкова служба України за результатами розгляду звернення Представництва «СИСТГЕРМ С.Р.О.» від 30.08.2022 № 30/08/2022 (вх. ДПС № 2076/ПК/6 від 12.09.2022) щодо визначення дати виникнення податкових зобов'язань з ПДВ та, керуючись статтею 52 глави 3 розділу II Податкового кодексу України (далі – ПКУ), повідомляє.

У своєму зверненні платник повідомив, що він, як підрядник, згідно з контрактом проводить роботи та надає послуги у сфері проектування, обладнання, переобладнання, технічного оснащення та переоснащення, завершення та введення в експлуатацію індивідуальних теплових пунктів. Замовником робіт по даному контракту є комунальне підприємство. Контракт фінансується за рахунок надходжень від позики Фонду чистих технологій, які залучаються до спеціального фонду Державного бюджету України для виконання інвестиційного проекту «Підвищення енергоефективності в секторі централізованого тепlopостачання України». Грошові кошти перераховуються платнику Міністерством фінансів України на рахунок у банку № 2523 «Поточні рахунки цільового характеру клієнтів, які утримуються за рахунок Державного бюджету України».

Враховуючи вищевикладене, платник просить надати індивідуальну податкову консультацію з питання визначення дати виникнення податкових зобов'язань з ПДВ у разі постачання робіт/послуг у межах реалізації інвестиційного проекту.

Відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, регулюються нормами ПКУ (пункт 1.1 статті 1 розділу I ПКУ).

Будь-які питання щодо оподаткування регулюються ПКУ і не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно положення щодо внесення змін до ПКУ та/або положення, які встановлюють відповідальність за порушення норм податкового законодавства (пункт 7.3 статті 7 розділу I ПКУ).

Інші терміни, що застосовуються у ПКУ і не визначаються ним, використовуються у значенні, встановленому іншими законами (пункт 5.3 статті 5 розділу I ПКУ).

Пунктом 44.1 статті 44 глави 1 розділу II ПКУ визначено, що для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Згідно з пунктом 2 статті 3 Закону України від 16 липня 1999 року № 996-ХІV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (далі – Закон № 996) фінансова, податкова, статистична та інші види звітності, що використовують грошовий вимірник, ґрунтуються на даних бухгалтерського обліку. Тому платники податків при визначенні порядку оподаткування здійснюваних ними операцій повинні керуватися одним із основних принципів бухгалтерського обліку – превалювання сутності над формою, згідно з яким для цілей податкового обліку беруться до уваги економічні наслідки, створені господарськими операціями, а не особливості оформлення таких операцій

Правові засади функціонування бюджетної системи України, її принципи, основи бюджетного процесу і міжбюджетних відносин та відповідальність за порушення бюджетного законодавства визначаються Бюджетним кодексом України (далі – БКУ).

Згідно з частиною першою статті 2 БКУ:

бюджетні кошти (кошти бюджету) – належні відповідно до законодавства надходження бюджету та витрати бюджету;

бюджетна програма – сукупність заходів, спрямованих на досягнення єдиної мети, завдань та очікуваного результату, визначення та реалізацію яких здійснює розпорядник бюджетних коштів відповідно до покладених на нього функцій;

інвестиційний проект – комплекс заходів, визначених на основі національної системи цінностей і завдань інноваційного розвитку економіки та спрямованих на

розвиток окремих галузей, секторів економіки, виробництв, регіонів, виконання яких здійснюється з використанням коштів державного та/або місцевих бюджетів чи шляхом надання державних та/або місцевих гарантій;

розпорядник бюджетних коштів – бюджетна установа в особі її керівника, уповноважена на отримання бюджетних асигнувань, взяття бюджетних зобов'язань, довгострокових зобов'язань за енергосервісом, довгострокових зобов'язань у рамках державно-приватного партнерства, середньострокових зобов'язань у сфері охорони здоров'я та здійснення витрат бюджету;

одержувач бюджетних коштів – суб'єкт господарювання, громадська чи інша організація, яка не має статусу бюджетної установи, уповноважена розпорядником бюджетних коштів на здійснення заходів, передбачених бюджетною програмою, та отримує на їх виконання кошти бюджету.

Розпорядник бюджетних коштів може уповноважити одержувача бюджетних коштів на виконання заходів, передбачених бюджетною програмою, шляхом доведення йому бюджетних асигнувань та надання відповідних коштів бюджету (на безповоротній чи поворотній основі). Одержувач бюджетних коштів використовує такі кошти відповідно до вимог бюджетного законодавства на підставі плану використання бюджетних коштів, що містить розподіл бюджетних асигнувань (частина шоста статті 22 БКУ).

Правові основи оподаткування ПДВ встановлено розділом V та підрозділом 2 розділу XX ПКУ.

Відповідно до підпунктів «а» і «б» пункту 185.1 статті 185 розділу V ПКУ операції платників податку з постачання товарів/послуг, місце постачання яких відповідно до статті 186 розділу V ПКУ розташоване на митній території України, є об'єктом оподаткування ПДВ.

Під постачанням послуг розуміється будь-яка операція, що не є постачанням товарів, чи інша операція з передачі права на об'єкти права інтелектуальної власності та інші нематеріальні активи чи надання інших майнових прав стосовно таких об'єктів права інтелектуальної власності, а також надання послуг, що споживаються в процесі вчинення певної дії або провадження певної діяльності (підпункт 14.1.185 пункту 14.1 статті 14 розділу I ПКУ).

Згідно з підпунктом 14.1.203 пункту 14.1 статті 14 розділу I ПКУ продаж результатів робіт (послуг) – будь-які операції господарського, цивільно-правового характеру з виконання робіт, надання послуг, надання права на користування або розпоряджання товарами, у тому числі нематеріальними активами та іншими об'єктами власності, що не є товарами, за умови компенсації їх вартості, а також операції з безоплатного надання результатів робіт (послуг).

Відповідно до пункту 188.1 статті 188 розділу V ПКУ база оподаткування ПДВ операцій з постачання товарів/послуг визначається виходячи з їх договірної вартості з урахуванням загальнодержавних податків та зборів. До складу договірної (контрактної) вартості включаються будь-які суми коштів, вартість матеріальних і нематеріальних активів, що передаються платнику податків

безпосередньо покупцем або через будь-яку третю особу у зв'язку з компенсацією вартості товарів/послуг.

Пунктом 187.1 статті 187 розділу V ПКУ встановлено, що датою виникнення податкових зобов'язань з постачання товарів/послуг вважається дата, яка припадає на податковий період, протягом якого відбувається будь-яка з подій, що сталася раніше:

а) дата зарахування коштів від покупця/замовника на банківський рахунок платника податку як оплата товарів/послуг, що підлягають постачанню, а в разі постачання товарів/послуг за готівку - дата оприбуткування коштів у касі платника податку, а в разі відсутності такої - дата інкасації готівки у банківській установі, що обслуговує платника податку;

б) дата відвантаження товарів, а в разі експорту товарів - дата оформлення митної декларації, що засвідчує факт перетинання митного кордону України, оформлена відповідно до вимог митного законодавства, а для послуг - дата оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг платником податку. Для документів, складених в електронній формі, датою оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг платником податку, вважається дата, зазначена у самому документі як дата його складення відповідно до Закону № 996, незалежно від дати накладення електронного підпису.

Датою виникнення податкових зобов'язань у разі постачання товарів/послуг з оплатою за рахунок бюджетних коштів є дата зарахування таких коштів на банківський рахунок платника податку або дата отримання відповідної компенсації у будь-якій іншій формі, включаючи зменшення заборгованості такого платника податку за його зобов'язаннями перед бюджетом (пункт 187.7 статті 187 розділу V ПКУ).

Таким чином, операції з постачання товарів/послуг у рамках виконання інвестиційного проекту є об'єктом оподаткування ПДВ, а фінансування витрат платника податку на проведення заходів з його виконання за своєю економічною сутністю є оплатою поставлених товарів/послуг, а тому за такими операціями платник зобов'язаний нарахувати податкові зобов'язання з ПДВ у загальновстановленому порядку з бази оподаткування, визначеної відповідно до пункту 188.1 статті 188 розділу V ПКУ.

Дата виникнення податкових зобов'язань з ПДВ залежить від джерела надходження грошових коштів, які платник отримує за надані товари/послуги.

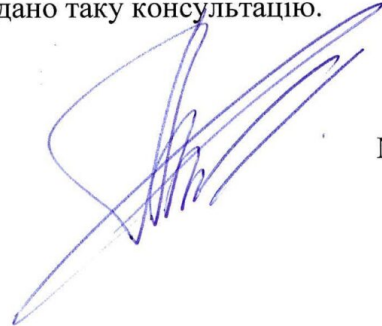
Як викладено у зверненні, інвестиційний проект «Підвищення енергоефективності в секторі централізованого тепlopостачання України» реалізується за рахунок надходжень від позики, які залучаються до спеціального фонду Державного бюджету України. Платником кошти спеціального фонду Державного бюджету України отримуються для реалізації вказаного інвестиційного проекту та є оплатою робіт/послуг, що виконуються платником у межах виконання такого проекту. За операціями з постачання наданих робіт/послуг (реалізація інвестиційного проекту за бюджетною програмою)

податкові зобов'язання визначатимуться відповідно до пункту 187.7 статті 187 розділу V ПКУ, а саме на дату зарахування таких грошових коштів на банківський рахунок платника.

Відповідно до норм чинного законодавства (стаття 36 розділу I ПКУ) платники податку зобов'язані самостійно декларувати свої податкові зобов'язання та визначати сутність і відповідність здійснюваних ними операцій тим, які перераховані ПКУ.

Відповідно до пункту 52.2 статті 52 глави 3 розділу II ПКУ індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

**Директор Департаменту
методології**

Мар'яна КУЦ

Компанія Вікторія

У разі, якщо у Вас виникне необхідність у якісному, професійному податковому аутсорсингу, звертайтеся за нашими контактами.

ПДВ на аванс та по факту виконаних робіт: черговість виникнення податкового зобов'язання

Податковий кодекс передбачає, за загальним правилом, виникнення податкового зобов'язання з ПДВ по факту першої події.

Однак, на практиці бувають і складні випадки. До прикладу – в рахунку на оплату авансу вказувались по позиційно етапи, за які передплата відбувалась частково. Згодом оплата вже надходить без деталізації.

ДПС надано платнику Індивідуальну податкову консультацію, яка підтримує позицію виникнення податкового зобов'язання з акцентом на ідентифікації авансу як першої події, так і кожної наступної події – по факту виконаних робіт.

Приводимо ІПК від ДПС України нижче.

**ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДПС)**

Львівська пл., 8, м. Київ, 04053, тел.: (044) 272-62-55
E-mail: post@tax.gov.ua, сайт: www.tax.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 43005393

від _____ 20 ____ р. № _____

На № _____ від _____ 20 ____ р.

ТОВ «

»

(код ЄДРПОУ
а/с № 522, м. Чернівці, 58001
attorneys@vg.ua

**Головне управління ДПС
у місті Києві**

Індивідуальна податкова консультація

Державна податкова служба України за результатами розгляду звернення ТОВ « _____ » від 22.11.2021 № 22/11/2021 (вх. ДПС № 5480/ІПК/6 від 29.11.2021) щодо визначення податкових зобов'язань з ПДВ та, керуючись статтею 52 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), повідомляє.

У своєму зверненні платник податку повідомив, що надає замовнику послуги з організації та проведення пусконаладжувальних робіт по 70 об'єктах поетапно. Згідно з умовами договору замовник сплачує авансовий платіж у розмірі 10 % від загальної вартості робіт по усіх об'єктах, а залишок вартості робіт (90 %) оплачується частинами після оформлення акту приймання-передачі виконаних робіт.

Хронологія подій за операціями наступна:

часткова попередня оплата у розмірі 10 % вартості робіт по усіх об'єктах (на дату отримання коштів платником податку – постачальником складено податкову накладну в розрізі об'єктів і робіт),

оформлення акту приймання-передачі виконаних робіт по 9 об'єктах.

Враховуючи вищевикладене, Товариство просить надати індивідуальну податкову консультацію щодо виникнення податкових зобов'язань на дату оформлення акту приймання-передачі виконаних робіт по 9 об'єктах, якщо вартість таких робіт не перевищує суму отриманого авансу у розмірі 10% вартості робіт по усіх об'єктах.

Відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, регулюються нормами ПКУ (пункт 1.1 статті 1 ПКУ).

Пунктом 44.1 статті 44 ПКУ визначено, що для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників,

пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством. Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим пункту 44.1 статті 44 ПКУ.

Правові основи оподаткування ПДВ встановлено розділом V та підрозділом 2 розділу XX ПКУ.

Відповідно до підпунктів «а» і «б» пункту 185.1 статті 185 ПКУ об'єктом оподаткування ПДВ є операції платників податку з постачання товарів/послуг, місце постачання яких відповідно до статті 186 ПКУ розташоване на митній території України.

Датою виникнення податкових зобов'язань з постачання товарів/послуг вважається дата, яка припадає на податковий період, протягом якого відбувається будь-яка з подій, що сталася раніше:

а) дата зарахування коштів від покупця/замовника на банківський рахунок платника податку як оплата товарів/послуг, що підлягають постачанню, а в разі постачання товарів/послуг за готівку - дата оприбуткування коштів у касі платника податку, а в разі відсутності такої - дата інкасації готівки у банківській установі, що обслуговує платника податку;

б) дата відвантаження товарів, а в разі експорту товарів - дата оформлення митної декларації, що засвідчує факт перетинання митного кордону України, оформлена відповідно до вимог митного законодавства, а для послуг - дата оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг платником податку (пункт 187.1 статті 187 ПКУ).

Пунктами 201.1 і 201.10 статті 201 ПКУ визначено, що при здійсненні операцій з постачання товарів/послуг на дату виникнення податкових зобов'язань платник податку зобов'язаний скласти податкову накладну в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації у порядку, визначеному законодавством, кваліфікованого електронного підпису уповноваженої платником особи та зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних у встановлений ПКУ термін.

Податкова накладна складається на кожне повне або часткове постачання товарів/послуг, а також на суму коштів, що надійшли на поточний рахунок як попередня оплата (аванс) (пункт 201.7 статті 201 ПКУ).

Господарські відносини, що виникають у процесі організації та здійснення господарської діяльності між суб'єктами господарювання, а також між цими суб'єктами та іншими учасниками відносин у сфері господарювання, регулюються Господарським кодексом України (далі – ГКУ).

Статтею 67 ГКУ встановлено, що відносини підприємства з іншими підприємствами, організаціями, громадянами в усіх сферах господарської діяльності здійснюються на основі договорів.

Таким чином у ситуації, описаній у зверненні, часткова попередня оплата у розмірі 10 % вартості робіт по усіх об'єктах є першою подією за операцією з

постачання, на дату якої має бути складена податкова накладна виходячи з суми такої попередньої оплати.

При цьому постачальник та замовник мають відповідно до умов договору самостійно визначити порядок оплати робіт: чи попередня оплата здійснюється у розмірі 10 % вартості робіт окремо по кожному з об'єктів, чи у розмірі 10% від вартості усього об'єму робіт, визначеного договором (відбувається оплата повної вартості частини робіт по об'єктам). У кожному з цих випадків податкова накладна складається на суму попередньої оплати із зазначенням фактичної кількості (частки) робіт, за яку здійснено таку попередню оплату.

У разі, якщо договором передбачено пооб'єктну оплату вартості робіт, то враховуючи, що авансом оплачено лише 10% вартості таких робіт по кожному об'єкту окремо, на дату оформлення акту приймання-передачі виконаних робіт по 9 об'єктах у постачальника виникають податкові зобов'язання виходячи з 90% неоплаченої вартості виконаних робіт по таких 9 об'єктах.

Якщо ж договором передбачено загальну (не пооб'єктну) оплату вартості робіт, то на дату оформлення акту приймання-передачі виконаних робіт по 9 об'єктах, вартість яких не перевищує суму попередньої оплати, податкові зобов'язання з ПДВ у постачальника не виникають (податкові зобов'язання у цьому випадку виникатимуть на дату, на яку вартість фактично виконаних робіт, підтверджена відповідним актом, перевищить суму отриманого постачальником авансу).

Відповідно до норм чинного законодавства (стаття 36 ПКУ) платники податку зобов'язані самостійно декларувати свої податкові зобов'язання та визначати сутність і відповідність здійснюваних ними операцій тим, які перераховані ПКУ.

Згідно з пунктом 52.2 статті 52 ПКУ індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

**Директор Департаменту
методології**

Мар'яна КУЦ

💙 🧡 Компанія Вікторія продовжує повноцінно працювати та пропонує весь спектр послуг для бізнесу:

- ✓ реєстрацій в ЄДР;
- ✓ бухгалтерського супроводу для підприємств та підприємців;
- ✓ податкового планування, підбору оптимальної моделі оподаткування;
- ✓ юридичного захисту в адміністративному та судовому порядку;
- ✓ підбору РРО/ПРРО, їх сервісного обслуговування;
- ✓ підготовки/отримання КЕП (електронного підпису), підбору токенів;
- ✓ юридичної адреси, оренди офісних приміщень;
- ✓ митно-брокерського супроводу ЗЕД та ін.

Для внутрішньо переміщеного бізнесу допоможемо в релокації. Працюємо в офісному й дистанційному режимі. Ціни конкурентні, можливі знижки.

☎ +38095 595 7777

✉ office@vg.ua

Деталі на нашому сайті у відповідних розділах 🌐 victorija.ua

Оскарження відмови реєстрації податкових накладних у разі просвоєння ризиковості

В цій публікації розглянемо фіналізований кейс (за наслідками розгляду в суді апеляційної інстанції) з оскарження рішення ДПС про відмову реєстрації податкових накладних за

умови присвоєння ризиковості платника.

Очевидно, присвоєння ризиковості платнику ПДВ стало улюбленим інструментом податкових органів, використання якого завдає шкоди реальному бізнесу. З іншої сторони, суди й першої інстанції, і апеляційної інстанції досить швидко напрацювали єдину практику розгляду таких справ: у разі достатності документів у платника, що підтверджують реальність господарської операції, підстав для відмови у реєстрації податкової накладної немає. З іншого боку, якщо податковий орган зупинив реєстрацію податкової накладної на підставі певної податкової інформації, то така інформація повинна бути доведена у рішенні про зупинення реєстрації.

Наведемо позицію щодо цього Сьомого апеляційного суду:

Однак, відповідачем як до суду першої, так і апеляційної інстанції, не надано конкретної податкової інформації, що передбачено у п.8 Критеріїв ризиковості платника податку, на підставі якої прийнято спірне рішення про відповідність платника податку на додану вартість критеріям ризиковості платника податку Приватного підприємства "Оптіма-Терм"

Спірне рішення податкового органу прийнято без жодної конкретизації суті та характеру наявної податкової інформації отриманої у процесі поточної діяльності контролюючого органу, що стала підставою для прийняття такого рішення, та за відсутності ідентифікації конкретних ризикових операції та/або податкових накладних платника, в яких були зафіксовані такі операції, чим позбавлено позивача можливості надати докази на спростування такої інформації.

Також, у вказаному рішенні відповідачем в рядку "Податкова інформація" не зазначено суть та характер наявної податкової інформації, що стала підставою для прийняття такого рішення, не ідентифіковано конкретні ризикові операції та/або податкові накладні платника, в яких були

зафіксовані такі операції. Натомість контролюючим органом лише процитовано зміст п.8 Критеріїв ризиковості платника податків.

Враховуючи зазначене, суд першої інстанції дійшов вірного висновку про те, що відповідачем не доведено існування підстав для застосування до позивача п.8 Критеріїв ризиковості платників податку з відповідним внесенням до переліку ризикових суб`єктів господарювання.

Відтак, оскаржувані рішення, як акт індивідуальної дії, не відповідає критеріям обґрунтованості та вмотивованості, є протиправними, що в свою чергу являється підставою для його скасування.

Рішення по справі [перейти].

Крім того, замовити **IP/Lex** за найкращими умовами можна у Офіційного дилера – Компанії Вікторія – [перейти до огляду пропозиції]

Компанія Вікторія

У разі, якщо у вас виникла необхідність адвокатського захисту від протиправних дій/вимог контрагентів, звертайтеся за електронною адресою юридичного партнера Компанії Вікторія – А0 «Західна Правозахисна Група» – office@vg.ua

ЗАМОВИТИ ON-LINE

Зверніть увагу, додатково Ви зможете замовити за акційними знижками:

- електронні ключі та програмне забезпечення для подання електронної звітності «Соната»;
- послуги бухгалтерського обслуговування для підприємств та податкового супроводу для підприємців (послуги з бухгалтерського та податкового аутсорсингу);
- консультації з оптимізації та планування податкового навантаження. Вибору оптимальної системи оподаткування;
- послуги аутстафінгу (лізинг персоналу, як елемент оптимізації оформлення працівників);
- виготовлення документів по охороні праці;
- постановку на облік РРО та отримання ліцензії на торгівлю алкогольними та тютюновими виробами;
- ліцензійне антивірусне програмне забезпечення Zillya!
- реєстрацію торгової марки (знаку на товари, послуги);
- реєстрацію юридичних осіб інших організаційно-правових форм; отримання довідок, витягів з державних реєстрів;
- виготовлення дозволів на розміщення зовнішньої реклами в м. Чернівці;
- підготовку договорів та ін. юридичних документів. Супровід та представництво в судах, органах державної та місцевої влади та управління.

Судове оскарження податкових повідомлень - рішень за наслідками документальної перевірки підприємця

В кейсі, що розглядається, адвокатами А0 "Західна

Правозахисна Група” – правовим партнером Компанії Вікторія – проведено супровід комплексного оскарження податкових повідомлень-рішень ДПС за наслідками планової документальної перевірки фізичної особи-підприємця на загальну суму 1136,1 тис. грн.

Особливістю цієї справи є те, що працівники податкового органу під час перевірки та розрахунку податкових зобов'язань застосували, по суті, непрямі методи: *перекладення бази оподаткування ПДВ на базу оподаткування податком з доходів фізичних осіб, включення до доходів фізичної особи розрахункових величин зміни дебіторсько-кредиторської заборгованості та залишку сировини й матеріалів.*

[pullquote] *В межах цієї ж перевірки було донараховано також ЄСВ. Проте, нарахування були оскаржені в адміністративному порядку та затверджено в судовому порядку. Деталі за посиланням [перейти] [/pullquote]*

Водночас Судом першої інстанції ретельно та в повному обсязі здійснено дослідження матеріалів справи. За наслідком розгляду прийнято рішення на користь фізичної особи – суб'єкта господарювання [перейти].

Вважаємо за доцільне навести окремі висновки Суду першої інстанції щодо підстав задоволення позову підприємця:

“5.10. Аналізуючи наведене у своїй сукупності, слід прийти до висновку, що формування баз оподаткування податком на доходи фізичних осіб та ПДВ, є відмінним і їх ототожнення суперечить положення податкового законодавства України, що свідчить про порушення відповідачем наведених вище норм при визначення об'єкту оподаткування.

5.19. Співставляючи витребувану ГУ ДПС у позивача інформацію про залишки товарно-матеріальних цінностей в розрізі номенклатури товарів (залишки сировини та матеріалів), яка використовувалась при донарахуванні податкових зобов'язань, з загальнозживаним розумінням товарно-матеріальних цінностей, слід прийти до висновку, що залишки сировини та матеріалів, не у повному обсязі охоплюють залишки товарно-матеріальних цінностей, та можуть їм не відповідати.

5.20. Отже, підсумовуючи наведене, слідує, що при здійсненні нарахування податкових

зобов'язань відповідач використовував не залишки товарно-матеріальних цінностей, а залишки сировини та матеріалів, що не є тотожним та не відображає реальний стан речей.

[pullquote] *Перейти до Постанови Верховного Суду від 19.03.2019, справа №813/5073/17 за посиланням* **[/pullquote]**

5.21. З даного приводу суд вважає за необхідним навести висновок щодо застосування права, який наведений у постанові Верховного Суду від 19.03.2019 року, справа №813/5073/17 (адміністративне провадження №К/9901/55860/18, згідно якого «... при проведенні перевірки позивача контролюючий орган вдався до неаргументованого розрахунку витрат позивача, при цьому, в основу такого розрахунку покладено відомості приросту вартості залишків ТМЦ в цінах реалізації на кінець відповідних податкових періодів. Однак, норма статті 177 ПК України жодним чином не вказує на вплив приросту вартості залишків ТМЦ в цінах їх реалізації на чистий дохід як об'єкт оподаткування податком на доходи фізичних осіб».

5.22. Водночас суд звертає увагу, що ГУ ДПС могло зобов'язати позивача провести інвентаризацію товару та встановити, наявні залишки, які б надали можливість достовірно визначити базу оподаткування.

5.24. Дослідженням змісту акту перевірки встановлено, що виявлені ГУ ДПС порушення не підтверджуються первинними документами, зокрема в акті не відображено за фактами порушення первинні документи, на підставі яких вчинено записи з обліку, та інші документи, пов'язані з обчисленням і сплатою податків і зборів, та докази, що підтверджують наявність факту порушення.

Акт перевірки ґрунтується не на чітких і зрозумілих доказах порушення позивачем вимог податкового законодавства, а на узагальненнях, які не надають можливість суду ретельно дослідити факти ймовірних порушень.

[pullquote] *Перейти до Постанови Верховного Суду від 30.05.2019, справа №820/8546/13-а за посиланням* **[/pullquote]**

5.25. Водночас суд наводить висновки щодо застосування права, які викладені у постанові Верховного Суду від 30.05.2019 року, справа №820/8546/13-а (адміністративне провадження №К/9901/4432/18), згідно якого «... фактично інвентаризація залишків товарно-матеріальних цінностей при перевірці не здійснювалась. Контролюючий орган, приймаючи оскаржувані податкові повідомлення-рішення, виходив лише із аналізу пояснень бухгалтера ОСОБА_2 від 09.04.2013 з додатками №1 "Залишки товарів станом на 31.12.2011" та №2 "Залишки товарів

станом на 31.12.2012”, а також пояснень особи, прізвище якої не зазначено, від 12.04.2013 з додатками № 4 “Заборгованість по ФО-П ОСОБА1 станом на 31.12.2012” та № 5 “Заборгованість по ФО-П ОСОБА_1 станом на 01.01.2012”. Вказане свідчить про те, що в основу спірних рішень покладені – висновки контролюючого органу, які спираються на припущення, проте аж ніяк не на задокументовані належним чином відомості. Отже, судами при прийнятті рішення обґрунтовано враховано, що в акті перевірки відсутні посилання на первинні бухгалтерські документи і документи податкової, бухгалтерської звітності» та у постанові Верховного Суду від 28.11.2018 року, справа №803/1766/16 (адміністративне провадження №К/9901/37604/18) згідно якого «... для формування доходів та витрат мають значення первинні документи, які видаються на підтвердження реально вчиненої операції, що вимагає від судів дослідження усіх первинних документів, пов'язаних з виконанням спірних операцій в сукупності з іншими доказами, що стосуються предмету доказування, встановлення обставин щодо фактичного здійснення оподатковуваних операцій, з обов'язковим врахуванням того, що суди не повинні обмежуватися дослідженням лише тих доказів, які були проаналізовані податковим органом під час проведення перевірки».

5.26. Також, суд звертає увагу на алогічність висновків щодо заниження позивачем об'єкта оподаткування, які наведено в акті перевірки.

Зокрема, відповідно до акту перевірки в перевіряємий період порушень позивачем положень Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» від 06.07.1995 року N265/95-ВР не виявлено. Питання щодо дотримання позивачем вимог Інструкції про безготівкові розрахунки в Україні в національній валюті, затвердженою Постановою НБУ від 21.01.2004 року № 22, зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 29.03.2004 року, №377/8976 взагалі в акті перевірки не відображено.

Наведені нормативно-правові акти врегульовують в тому числі питання руху коштів (готівкові та безготівкові), а відсутність їх порушень, свідчить про відсутність не облікованих коштів.

5.27. Натомість ГУ ДПС, визначаючи суму заниження об'єкту оподаткування, виходить з того, що у період 2017-2018 роки позивач не обліковував всі кошти, тобто фактично приховав виручку, що суперечить наведеному вище.

5.28. Приховування коштів має наслідком, окрім іншого, порушення вимог Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» від 06.07.1995 року N265/95-ВР та Інструкції про безготівкові

розрахунки в Україні в національній валюті, затверженою Постановою НБУ від 21.01.2004 року № 22, зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 29.03.2004 року, №377/8976, натомість відсутність порушень останніх свідчить про те, що позивачем виручка не приховувалась.

5.29. Наведене в черговий раз підтверджує не системність та не чіткість акту перевірки, що впливає на правомірність прийняття за наслідками його розгляду податкових повідомлень-рішень.”

Рішення по справі [перейти].
Крім того, замовити IP/Lex за найкращими умовами можна у Офіційного дилера – Компанії Вікторія – [перейти до огляду пропозиції]

Компанія Вікторія

У разі, якщо у вас виникла необхідність адвокатського захисту від протиправних дій/вимог контрагентів, звертайтеся за електронною адресою юридичного партнера Компанії Вікторія – А0 «Західна Правозахисна Група» – office@vg.ua

ЗАМОВИТИ ON-LINE

Зверніть увагу, додатково Ви зможете замовити за акційними знижками:

- електронні ключі та програмне забезпечення для подання електронної звітності «Соната»;
- послуги бухгалтерського обслуговування для підприємств та податкового супроводу для підприємців (послуги з бухгалтерського та податкового аутсорсингу);
- консультації з оптимізації та планування податкового навантаження. Вибору оптимальної системи оподаткування;
- послуги аутстафінгу (лізинг персоналу, як елемент оптимізації оформлення працівників);
- виготовлення документів по охороні праці;
- постановку на облік РРО та отримання ліцензії на торгівлю алкогольними та тютюновими виробами;
- ліцензійне антивірусне програмне забезпечення Zillya!
- реєстрацію торгової марки (знаку на товари, послуги);
- реєстрацію юридичних осіб інших організаційно-правових форм; отримання довідок, витягів з державних реєстрів;
- виготовлення дозволів на розміщення зовнішньої реклами в м. Чернівці;
- підготовку договорів та ін. юридичних документів. Супровід та представництво в судах, органах державної та місцевої влади та управління.

СЕА ПДВ та реорганізація підприємств. Оскарження бездіяльності ДПС

В кейсі, що розглядається, адвокатами АО “Західна Правозахисна Група” – правовим партнером Компанії Вікторія – проведено комплексний супровід оскарження протиправної бездіяльності Державної податкової служби України, що полягала у неврахуванні реєстраційної суми та не збільшенні у системі

електронного адміністрування податку на додану вартість значення суми податку на додану вартість, на яку підприємство має право зареєструвати податкові накладні та/або розрахунки коригування до податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних.

Так, внаслідок реорганізації двох юридичних осіб – платників ПДВ, правонаступник відповідно до приписів Податкового кодексу України мав право на збільшення у СЕА ПДВ власної реєстраційної суми на реєстраційну суму ПДВ приєднаного підприємства. Однак, ДПС України протягом тривалого часу не було забезпечено належного відображення реєстраційної суми в СЕА ПДВ правонаступника, попри проходження всіх формальних процедур.

Водночас **Судом першої інстанції ретельно та в повному обсязі** здійснено дослідження матеріалів справи. За наслідком розгляду прийнято рішення на користь суб'єкта господарювання.

Крім визнання протиправною діяльності ДПС України та зобов'язання належно відобразити реєстраційну суму в СЕА ПДВ, Суд постановив стягнути з ДПС судові витрати у повному обсязі. Вважаємо за доцільне навести окремі правові висновки суду щодо підстав задоволення позову суб'єкта господарювання:

«Предметом спору у цій справі є бездіяльність ДПС України, які призвели до не використання під час обрахунку реєстраційної суми правонаступника реорганізованого підприємства.»

«Отже, згідно положень податкового законодавства система електронного адміністрування податку на додану вартість організована на централізованому рівні Державної податкової служби України, а відтак на цьому ж рівні відбувається і усі дії пов'язані з перенесенням, відображенням (збільшенням) та автоматичним обчисленням реєстраційної суми щоразу при зміні значення будь-якого з показників формули, тобто на Державну податкову службу України покладається обов'язок щодо забезпечення збільшення у системі електронного адміністрування податку на додану вартість суми, на яку платник податків має право

реєструвати податкові накладні та/або розрахунки коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних на реєстраційну суму.»

«Суд звертає увагу, що відсутність програмного забезпечення не може слугувати підставою для неможливості використання ТОВ “Лоріпласт” реєстраційної суми 861081,00 грн. та порушувати його права як суб`єкта господарювання.

Така бездіяльність відповідача фактично призвела до негативного впливу на господарську діяльність позивача, оскільки ним зупинено виконання певних зобов`язань, тобто орган доходів і зборів обмежив його у реалізації наданих прав».

«Оскільки під час розгляду справи позивачем доведено надання ним податковому органу документів, які є достатніми для використання під час обрахунку реєстраційної суми 861081,00 грн., суд вважає, що, у даному випадку, у відповідача відсутня дискреція як можливість вибору на власний розсуд одного з декількох варіантів управлінських рішень, у зв`язку з чим повний та ефективний захист порушеного права позивача потребує зобов`язання ДПС України збільшити у системі електронного адміністрування податку на додану вартість значення суми податку на додану вартість, на яку ТОВ “Лоріпласт” має право зареєструвати податкові накладні та/або розрахунки коригування до податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних, на величину суми 861081,00 грн.

Крім того, суд звертає увагу на те, що Європейський суд з прав людини у п. 50 рішення від 13.01.2011 (остаточне) по справі “Чуйкіна проти України” (case of Chuykina . Ukraine) (Заява № 28924/04) зазначив, що суд нагадує, що процесуальні гарантії, викладені у ст. 6 Конвенції, забезпечують кожному право звертатися до суду з позовом щодо своїх цивільних прав та обов`язків. Таким чином ст. 6 Конвенції втілює “право на суд”, в якому право на доступ до суду, тобто право ініціювати в судах провадження з цивільних питань становить один з його аспектів (див.

рішення від 21.02.1975 у справі “Голдер проти Сполученого Королівства” (*Golder v. the United Kingdom*), пп. 2836, Series A № 18). Крім того, порушення судового провадження саме по собі не задовольняє усіх вимог п. 1 ст. 6 Конвенції. Ціль Конвенції гарантувати права, які є практичними та ефективними, а не теоретичними або ілюзорними. Право на доступ до суду включає в себе не лише право ініціювати провадження, а й право отримати “вирішення” спору судом. Воно було б ілюзорним, якби національна правова система Договірної держави дозволяла особі подати до суду цивільний позов без гарантії того, що справу буде вирішено остаточним рішенням в судовому провадженні. Для п. 1 ст. 6 Конвенції було б неможливо детально описувати процесуальні гарантії, які надаються сторонам у судовому процесі провадженні, яке є справедливим, публічним та швидким, не гарантувавши сторонам того, що їхні цивільні спори будуть остаточно вирішені (див. рішення у справах “Мултіплекс проти Хорватії” (*Multiplex v. Croatia*), заява № 58112/00, п. 45, від 10.07.2003, та “Кутіч проти Хорватії” (*Kutic v. Croatia*), заява № 48778/99, п. 25, ECHR 2002-II)».

Посилання на рішення суду [перейти]

Компанія Вікторія

У разі, якщо у вас виникла необхідність адвокатського захисту від протиправних дій (оскарження рішень) податкових органів, звертайтеся за електронною адресою юридичного партнера Компанії Вікторія – А0 «Західна Правозахисна Група» – office@vg.ua